

Zitting 1980–1981

16 493

Wijziging van de Wet van 4 juli 1957 tot regeling van de rechtsbijstand aan on- en minvermogenden (Stb. 233) en van enkele artikelen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

Nr. 13

AMENDEMENTEN VAN HET LID KOSTO

Ontvangen 29 januari 1981

De ondergetekende stelt de volgende amendementen voor:

I

In **artikel I**, onderdeel C, wordt **artikel 9** als volgt gelezen:

1. Kosteloze rechtsbijstand wordt verleend aan hen wier inkomen ligt op of beneden een bedrag dat overeenkomt met het geldend gemiddeld netto wettelijk minimum maandloon vermeerderd met zevenhonderd gulden en die een vermogen bezitten dat bepaalde bij algemene maatregel van bestuur te stellen normen niet te boven gaat en wier verzoek naar het oordeel van het bureau niet klaarblijkelijk van elke grond is ontbloot en wier belang de te verrichten arbeid rechtvaardigt.
2. Van verzoekers wier inkomen ligt op een niveau tussen het hoogste bedrag bedoeld in het vorige lid en een bedrag dat overeenkomt met het geldend gemiddeld netto wettelijk minimum maandloon vermeerderd met duizend gulden wordt een eigen bijdrage gevraagd, waarvan de hoogte nader bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald, met dien verstande dat bedoelde bijdragen op niet minder dan vijftig en niet meer dan driehonderd gulden worden gesteld.
3. Op verzoekers wier inkomen ligt op een niveau dat ligt tussen het hoogste bedrag bedoeld in het vorige lid en een bedrag dat overeenkomt met anderhalf maal het geldend gemiddeld netto wettelijk minimum maandloon vermeerderd met zevenhonderd gulden wordt het verminderd tarief toegepast.
4. De in de vorige leden bedoelde inkomensgrenzen worden voor de verzoeker die niet gehuwd is en niet met een ander duurzaam samenleeft, of gehuwd zijnde, duurzaam gescheiden leeft van zijn echtgenoot en die geen te zijnen laste komende gezinsleden heeft, verminderd met honderd en vijftig gulden.
5. De ontwerpen van de in beide eerste leden bedoelde algemene maatregelen van bestuur worden tenminste dertig dagen voor de vaststelling in de Nederlandse Staatscourant openbaar gemaakt.
6. Voor zover bedragen in de vorige leden in guldens zijn uitgedrukt worden zij jaarlijks bijgesteld aan de hand van de ontwikkeling van de gemiddelde kosten van levensonderhoud afgerond tot een vol procent.

II

In **artikel I**, onderdeel F, vervalt in lid 1, van **artikel 24**, de punt achter het woord «verschuldigd» en wordt aan dat lid toegevoegd: tot een maximum van vijfhonderd gulden per zaak. Dit bedrag wordt jaarlijks bijgesteld aan de hand van de ontwikkeling van de gemiddelde kosten van levensonderhoud afgerond tot een vol procent.

III

In **artikel I**, wordt onder G als volgt gelezen: Na artikel 24 wordt een nieuw artikel 24a ingevoegd, luidende: Het bureau legt in de gevallen waarin krachtens artikel 9, tweede lid, een eigen bijdrage verschuldigd is, die bijdrage aan de verzoeker op.

Toelichting

Bovenstaande amendementen beogen in de wet de normen op te nemen die dienen te gelden bij het vaststellen van de grenzen beneden welke kosteloze rechtshulp kan worden verkregen, dan wel een bijdrage zal worden gevraagd of het verminderd tarief van toepassing zal zijn.

Uitgegaan is van het wettelijk minimumloon, waarbij het geldend gemiddeld netto wettelijk minimumloon steeds is vermeerderd met een te indexeren vast bedrag. De achterliggende gedachte is dat het niet uitgesloten moet worden geacht dat het wettelijk minimumloon ooit naar beneden wordt bijgesteld. Het geïndexeerde vaste bedrag biedt dan enige beveiliging tegen deze ontwikkeling. De grenzen zijn dusdanig gekozen, dat naar het oordeel van indiener aan de bestaande praktijk van toevoeging recht wordt gedaan, terwijl tevens een instrument is ontwikkeld dat de kostenontwikkeling binnen redelijke perken kan houden.

Dat in het derde lid van artikel 9 gekozen wordt voor een factor van anderhalf maal het geldend gemiddeld netto minimum maandloon vindt zijn verklaring in het feit, dat bij het opvoeren van éénmaal die norm het te indexeren gedeelte zo groot zou worden, dat een onbillijkheid zou optreden ten opzichte van de beide andere categorieën.

Bij artikel 29: Indiener zou er de voorkeur aan geven het «verminderd tarief» te laten vervallen en, voor zover bij «minvermogenden» sprake zou zijn van een eigen bijdrage in de kosten, dat geheel onder te brengen in een meer uitgewerkt systeem als bedoeld in het tweede lid van artikel 9. Een amendering terzake zou evenwel zo diep ingrijpen, ook in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, dat amendering een operatie van al te grote omvang zou worden. Indiener is evenwel van oordeel dat voorstellen tot het doen verwijderen van het verminderd tarief van regeringszijde mogen worden verwacht.

Kosto